

1884-07-18

þÿ £ ¬ » À ^{1 3 3}/₄ - ± Á . 2 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10094>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘ. 22

Συνδρομή υποχρεωτική ἐγσίᾳ προπληρωτέᾳ ἐν Κύπρῳ σελ. 8. Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "Σάλπιγγος καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις ἢ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ. Editor S. HOURMOUZIOS.

Μὴ πρᾶττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΛΕΜΗΣΣΟΣ ΚΥΠΡΟΥ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

18 ΙΟΥΛΙΟΥ 1884.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα ναυαγεῖ.

Δικαίως λυπεῖται πᾶς εὖ φρονῶν βλέπων ὅτι τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα παροράται καὶ παραμελεῖται ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ· ἰδοὺ λοιπὸν καθ' ἃ καὶ ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ ἐγράφομεν, μέχρι τίνος ἀπωτάτου βαθμοῦ ἔφθασεν ἡ ὀλιγωρία καὶ ἀκηδεΐα ἡμῶν, καὶ περὶ αὐτῶν τῶν ζωτικωτάτων συμφερόντων ἡμῶν, περὶ αὐτῶν τῶν σπουδαιοτάτων ζητημάτων, κατὰ τῆς ἐκρύπτου καταστάσεως τῶν ὁποίων αἱ κατακραυγαὶ καὶ οἱ γογγυσμοὶ ἡμῶν ἄλλοτε ἠκούοντο ἀνὰ τὸν κόσμον σύμπαντα. «Ἡ καλὴ διαχείρισις τῆς ἐθνικῆς περιουσίας—ἐφωιάζομεν τότε—θα προσφέρῃ πνευματικὴν τροφὴν πλουσιοπάροχον τοῖς κυπρίοις. Μόνῃ ἡ ἐθνικὴ περιουσία δύναται νὰ στερεώτῃ καὶ διαωνίσῃ τὰς πηγὰς τῶν φώτων, τὸ μέγα τῆς παθητῆς Παιδείας οἰκοδόμημα· καὶ ὅμως ἰδοὺ ὅτι προσκαλούμενοι νὰ συσκεφθῶμεν περὶ τούτου καὶ δώσωμεν τὴν ἀρμοῦσαν αὐτῷ πορείαν καὶ διεύθυνσιν ἄλλος ἀγρὸν ἠγόρασε καὶ ἄλλος γυναικῶνα ἐγήμε.

Ἄλλ' ἀρά γε καὶ ἐὰν προσέτι κατορθωθῇ τὸ μέγα καὶ ἀξιεπαινον τοῦτο κατόρθωμα καὶ εὗρεθῇ τὸ κατάλληλον καὶ ἀρμοῦσον σύστημα, θὰ ἔχωμεν τὴν ἀπαιτουμένην φρον-

τίδα καὶ δραστηριότητα ἵνα καλῶς λειτουργῇ καὶ ἀπροσκόπτως ἐξακολουθῇ τὴν ἐθνοσωτήριον πορείαν του; σφόδρ' ἐγὼ ἀμφιβάλλω καὶ τὴν ἀμφιβολίαν μου ταύτην σᾶς τὴν μεταδίδω διὰ τῆς ἐξῆς ἀναμφιβόλου ἀφιλονεικίτου φανεράς ὡς Ἡλίας καὶ καθαράς ὡς ἡ ἀκτὶς παρατηρήσεώς μου.

Αἱ ἐκκλησίαι τῶν πόλεων καὶ ἡ τῶν περιουσιῶν καὶ συμφερόντων τούτων συνήθης σήμερον διαχείρισις τί ἄλλο εἶνε εἰμὴ μικροσκοπικὸν ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα; ποῖαν ἄλλην ἔχει διαχειρίσιν εἰμὴ αὐτὴν ἐκείνην οἶαν καὶ δι' ὅλον τὸ ζήτημα ποθοῦμεν; λαϊκοὶ οἱ ἐπίτροποι καὶ οἱ ταμίαι· ἐξελέγξεις τῶν λογαριασμῶν γίνονται ὑπὸ τοῦ λαοῦ· πᾶσα πολυδάπανος πράξις τῆς ἐπιτροπῆς καθυποβάλλεται εἰς συμβούλιον λαϊκόν· αὐστηρὰ ἐπιτήρησις τῶν συμφερόντων, καὶ συνδρομαὶ ἀναλόγως ταύτων, γίνονται εἰς σχολεῖα, πτωχοῦς, ὀρφανὰ, γήρας κ.λ. καὶ ὅμως ἰδοὺ ὅτι λήγει τὸ ἔτος μιᾶς ἐπιτροπῆς, καὶ οὔτε ἐξελέγξιν τῶν πράξεών της προσκαλούμενοι παρουσιαζόμεθα νὰ κάμωμεν, οὔτε ἐπιτροπὴ ἂν ὑπάρχῃ ξεύρομεν, οὔτε τὸ ταμεῖον εἰς ποῖαν κατάστασιν εὐρίσκεται μᾶς μέλλει, οὔτε ἂν τὰ συμφέροντα ὑπὸ καρκίνου σύρωνται ἐξετάζωμεν, οὔτε τέλος καὶ ἂν ὑπάρχῃ ἐπιτροπὴ φροντίζομεν νὰ μάθωμεν. Κρού-

ουν οἱ κώδωνες! κρούουν ἐπὶ μίαν ὥραν! εἴμεθα εἰδοποιημένοι καὶ ξεύρομεν διατί κρούουν. Ἡ ἐπιτροπὴ παραιτεῖται καὶ προσκαλεῖσθε νῦν ἐκλέξτε ἄλλην· αἱ ψῆφοι συνηθροίσθησαν μὲ τὸ σικλί· κοπιάστε νῦν τὰς ὁδοὺς ἀλλὰ τίς παρουσιάζεται; οὔτε τὸ «ἄμωμοι ἐν ὁδῷ διὰ τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα οὔτε τὸ ἀνάστα ὁ Θεός» τρέχοντες νῦν ψάλλωμεν· οὔτε τοῦλάχιστον διὰ τὸ «σεῖρι» τῶν κωδῶνων τὰ ὁποῖον ἴσως εἰς ἄλλην περιστάσιν μᾶς νύχαρίσται πηγαίνομεν, διότι πρόκειται περὶ ἐπιτροπῆς καὶ τυμφορόντων τῆς ἐκκλησίας. Ἐκ μέρους δὲ τίνων ἡ ἀσυγχώρητος αὕτη καὶ πάσης μομφῆς ἀξία ἀδιαφορία; ἐκ μέρους ἡμῶν τῶν πολιτῶν τῶν ἀπαιτούμενων τῆς διευθετήσεως τοῦ ὅλου ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, καὶ τῆς διαχείρισιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποἐπιτροπῶν λαϊκῶν. Καὶ βεβαίως! ἡ φροντίς μας αὕτη διὰ τὰ μερικὰ καὶ ἀμέσως ἰδικὰ μας, δὲν εἶνε ἀδίκον νὰ χάνεται καὶ νὰ μὴ ἐκτείνηται καὶ εἰς τὰ γενικὰ καὶ ἐμμέσως ἰδικὰ μας; !! ἡ προσπάθειά μας αὕτη περὶ τοῦ οἴκου μας δὲν εἶνε σωτήριος ἐὰν ἐκταθῇ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ πληθιῶν ἡμῶν; Ἰδοὺ σαφὲς καὶ γνήσιον δείγμα τῆς ποιότητος τῆς μερίμνης ἡμῶν περὶ τοῦ γενικοῦ ἐκκλ. ζητή-

μ.κτος, καὶ διαβεβαιούμεν ἅπαντας ὅτι «κατὰ τὴν μούστραν καὶ τὸ πρᾶγμα»· δὲν καταδεχόμεθα ν' ἀπατήσωμέν τινα.

Ἄλλ' ἐνταῦθα ὀφείλομεν νὰ κάμωμεν καὶ τὴν ἐξῆς παρατήρησιν, τὴν ὁποίαν εὐτεβάστως καθυποβάλλομεν τοῖς Σ. ἡμῶν Ἀρχιερεῦσιν. Οἱ πλείστοι διὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν τοσαύτην αὐτῶν ἀδιαφορίαν, πρυφασίζονται ὅτι ἐπειδὴ δὲν ἐγνώριζον τὰς βάσεις ἐφ' ὧν συντάχθη τὸ σχέδιον, ὥς οὐδὲ τὸ σχέδιον αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ συζητήτωσιν οἱ ἀντιπρόσωποι, δὲν ἐγνώριζον ἐπομένως ποίαν ἐντολὴν νὰ δώσωσιν τοῖς ἀντιπροσώποις αὐτῶν· τοῦτο καὶ ἐκλογεῖς, τοῦτο καὶ ἐκλεχθέντες λαλοῦσι, καὶ πλείστοι ὡς ὀρθὸν θεωροῦσιν.

Ἐχομεν λέγουν πᾶσαν ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς ἡμῶν οὐδόλως δ' ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἐν τῷ ὑπ' Αὐτῶν καταρτισθέντι σχεδίῳ διαλάμπει ἡ περὶ τοῦ κοινοῦ καλοῦ μέριμνα καὶ πατρικὴ αὐτῶν φροντίς ἥς πολλάκις ἐσχομενδείγματα, ὡς καὶ ἡ φιλοπρόδοτος τάσις καὶ φιλόπατρία Αὐτῶν, πλὴν δὲν ἦτο ἀρὰ γε λυσιτελέστερον ἂν ἐδημοσιεύετο τὸ ἐν λόγῳ σχέδιον νὰ τεθῇ δ' οὕτω ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν καὶ συζητήσιν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς νήσου εἰδημόνων, ἐκ τῶν πολλῶν δὲ ἰδεῶν νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ μᾶλλον κοινὴ, ἡ μᾶλλον ὀρθή, ἡ μᾶλλον ὠφέλιμος; τοῦτο εἶνε τὸ αἰτιολογημὰ τῶν τῶν ὁποῖον ἐλπίζομεν νὰ ἐκλίπῃ ὅσον οὕπω, διότι οἱ Σ. Ἀρχιερεῖς ἡμῶν δὲν θ' ἀφήσωσιν εἰς τὸ μέσον τὸ κώλυμα τοῦτο· οὕτω δὲ θὰ ἴδωμεν πάλιν ποίαν ἄλλην αἰτίαν τῆς ἀκηδεΐας καὶ ἀμελείας ἡμῶν θὰ παρουσιάσωμεν εἰς τὸ μέσον.

Κύριε Συντ. τῆς "Σάλπιγγος"

Εἰπέ μοι, δὲν εἶναι χιλιάκις προτιμώτερον ν' ἀποκαληθῇ τις βάρβαρος χωριάτης, τιμῶν καὶ σεβόμενος μητρικὴν γλῶσσαν, θρησκείαν, ἀγνὰ ἀρχαῖκά ἡθῆ καὶ ἔθιμα, παρ' εὐγενὲς πολίτην περιφρονῶν καὶ... καὶ... ἐξουθενίζων αὐτά; τὰς λέξεις ταύτας ἀνεφώνησα ὅτε πρότινων ἡμερῶν ἐπιστρέψας ἐκ τινος τῶν πόλεων μας, ἐνθα πολλὰ ἐν ὁδοῖς ἐν οἴκοις ἢ ἐν Ἐκκλ. περιφρονητικὰ διὰ τε τὴν ἱεράν Ἑλλ. ἡμῶν γλῶσσαν, ἀγνὰ ἀρχαῖκά ἢ μὴν ἡθῆ καὶ ἔθιμα καὶ αὐτὴν ἔτι τὴν θρησκείαν ἡμῶν ἰδὼν, εἰσῆλθον

εἰς τὴν πτωχικὴν μου 'καλύβην' ἀνεχώρησα ἐκ τῆς πόλεως καταλυπημένος καὶ φέρον τὰς κακίστας ἐντυπώσεις. Ἰδὼν τὴν μεγάλην ἀπάτην καὶ εὐπιστίαν τῆς νεολαίας μας, ὅτι ἐν παντὶ ξένῳ καὶ πρὸ πάντων Εὐρωπαϊκῷ, ἔγκειται τὸ ὠραῖον, τὸ εὐγενές, ἐνεθυμήθην τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον.

Νέος τις παρήγγειλέ ποτε εἰς ῥάπτην ἐν πασχαλινῷ πανταλόνι ἐπειδὴ ὅμως ἦσαν παραμοναὶ τοῦ πάσχα καὶ ὁ ῥάπτης βιαζόμενος, ἔγραψε καὶ νύκτα, συνέγραψε δύο περισκελίδας διαφόρων χρωμάτων καὶ μεγέθους (ἐγένετο λάθος ἐν νοεῖται)· ὁ καλὸς μας νέος τρέχει τὴν παραμονὴν τοῦ πάσχα νύκτα, νύκτα παίρνει τὸ πανταλόνι ἀπαρτήρητον καὶ φεύγει τὸ πρῶν τὸ φορεῖ ὁ δ' ἀνὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἄλλὰ τί νὰ δῇ; α.) δύο χρώματα β.) ἡ μία περισκελὶς τόσο κοντὴ, ὥστε μ' ἓνα τράβημα ἀνέβη ἄνωθεν τοῦ γόνατος κ' ἐμείνεν· ἐπιστρέφει ἀμέσως εἰς τὸν ῥάπτην, ἐπιδεικνύων τὸ φόρεμα καὶ παραπονούμενος ὅτι τὸν ἀφῆκε χωρὶς πασχαλινὸ πανταλόνι ὁ ῥάπτης ἀμέσως μετὰ σοβαρότητος καὶ ἐτοιμότητος πνεύματος, "εἶναι ἐν γνώσει κύριε, λέγει τὸν, ὅπου ἔγεινε τοῦτο, δὲν εἶναι ἐνάγνοια, ἔτσι τὰ φέρον τῶρα εἰς τὸ Παρίσι εἶναι ὁ τελευταῖος συρμὸς τῶν Παρισίων" ὁ καλὸς μας νέος ἀκούσας συρμὸν Παρισίων ἠὲ χαριστήσθαι ὑπῆγεν οὕτως εἰς τὴν Ἐκκλ. καὶ κατέλαβε μάλιστα τοιαύτην θέσιν, ἐνθα ἡδύνατο ὅσον τὸ δυνατόν πολλοὶ νὰ τὸν βλέπωσι καὶ ἐνῶ ἐκίνει τὸν γέλωτα ὡς μάσκα τῶν ἀπόκρεω, ἐνόμιζεν ὅτι προῦκάλει τὸν θαυμασμὸν διὰ τὸ φόρεμα τοῦ νέου συρμοῦ.

Ποίαν δὲ σχέσιν ἔχει τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο μετὰ τὸ προκείμενον θέμα; ὁ νοῦν νοεῖτω.

Ἄλλ' ὦ φίλη νεολαία, διατί οὕτω περιφρονεῖς τὴν παγκοσμίου ὑπολήψεως ἀπολαύουσαν μητρικὴν σου γλῶσσαν, ὥστε οὐδ' αὐτοῖς τοῖς Ἑλληνιστὶ χαιρετίζοντάς σε φίλους σου, νὰ μὴ δέχῃσαι ν' ἀντιχαιρετίζῃς Ἑλληνιστὶ, οὐδὲ παρ' αὐτῆς τῆς Μητρὸς σου, ἢ τῆς ἀδελφῆς σου νὰ αἰτῇς τὸ αἰτούμενον, μὲ τὴν Ἑλληνικὴν αὐτοῦ ὀνομασίαν; τὸ ἔθνος εἰς σὲ στηρίζει τὰς περὶ εὐτυχεστέρου μέλλοντος γλυκείας ἐλπίδας του καὶ σὺ περιφρονεῖς τὴν γλῶσσαν του ἅμ' ὡς μάθης νὰ ψελλίζῃς δύο, ἢ τρεῖς ξένας λέξεις!! διατί οὕτω, προπετῶς, περιφρονεῖς τὴν μόνην ἐπιγῆς ὑγιᾶ καὶ φιλάγαθον θρησκείαν σου, ἔστω καὶ κατὰ τύπους; ἐάν ποτε ἡ

μητρικὴ σου γλῶσσα, ἢ ἡ θρησκεία σου, ἢ ἀμφότερα. ἢ ἑκατέρω τούτων, παρουσιασθῇ ἐνώπιόν σου κ' σοῦ εἴπῃ: νεολαία μου, νεολαία μου, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί παρηνώχλησά σοι, ἢ τί ἠδίκησά σε καὶ μοὶ αἰτατοδίδῃς οὕτω πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν; τί ἔχεις ν' ἀπαντήσῃς εἰς τὰς σοβαρὰς ταύτας ἐρωτήσεις;

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι οἱ Εὐρωπαῖοι (οἱ εὐγενεῖς ὅμως καὶ πράγματι ἀνεπτυγμένοι Εὐρωπαῖοι,) ἔχουσι τεχνητοὺς τινὰς τύπους εὐγενείας κ' πολιτισμοῦ· ἀλλὰ πᾶν ὅτι ἐξ Εὐρώπης δὲν εἶναι καλὸν τὰ πάντα ὅθεν δοκιμάζετε τὸ καλὸν δὲ κατέχετε, κατὰ τὴν Δεισπεσίαν ἐκείνην συμβουλήν· γλῶσσα μητρικὴ κ' θρησκεία πατρικὴ, εἶναι τ' ἀπογελοῦντα τὴν ἐθνοσωτήριον Κιβωτὸν κ' ταῦτα περιφρονοῦντες, περιφρονοῦμεν αὐτὸν τὸν Πλάστην κ' δημιουργόν μας, περιφρονοῦμεν ἡμᾶς αὐτοὺς προσοχὴν λοιπὸν, προσοχὴν, προσοχὴν, διότι ἐμπαιζόμεθα, παίζοντες ἐν οὐ παικτοῖς.

Ὁ ἀπλοῦς καὶ ἀμαθὴς λαὸς ἀκολουθεῖ τὰ ἔθιμα σου τῆς ἀνεπτυγμένης νεολαίας· ἐκτὸς λοιπὸν ἄλλων πέρνετε καὶ τόσοι ἀμαθῆ κ' ἀπλοῖκὸν λαὸν εἰς τὸν λαιμὸν σας.

Τὰς πολιιοτρίχους γέροντας ταύτας ἰδέας, διασαλπίζετε διὰ τῆς Σάλπιγγός σας, παρακαλῶ. Κύριε Σάλπιγκτά, ἂν τὰς θεωρῇτε καὶ ὑμεῖς ὀρθὰς.

Τὸν Ἰούλιον τοῦ 84.

Ὁ γέρον Φλέσης
γέννημα κ' σπέρμα τοῦ Ὀλύμπου.

Οἱ ἀξιοσέβαστοι λειτουργοὶ τῆς Θείας Κ. Κ. Πόβιλ, Σμιθ, καὶ Κόλλυερ, συγκροτήσαντες ἐνταῦθα μετὰ καὶ τοῦ δικαστοῦ ἡμῶν Κ. Μίτλεττον, τὸ κακούργιοδικεῖον ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐδίκασαν τὰς ὀρισθείσας δικὰς, προχθὲς δὲ Κυριακὴν ἀπῆλθον εἰς Πάφοι· ἀντὶ δὲ τοῦ κ. Σμιθ ἀναχωρήσαντος εἰς Ἀγγλίαν ἀντικατεστάθη ὁ δικαστὴς ἡμῶν κ. Μίτλεττον.

Δυνάμεθα νὰ καυχηθῶμεν ὅτι ἡ τελειότης τῶν δικαστηρίων μας ἐφθάσε σήμερον εἰς τὸ ἀνώτατον σημείον· ἡ λεπτομέρεια περὶ τὰς ἐρωτήσεις, οἱ διάφοροι τροποὶ καὶ πολλὰ προσπάθειαι ἅς καταβάλλουσιν οἱ τῆς νήσου δικασταὶ πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, καὶ πρὸ πάντων ἡ ἀμεροληψία καὶ πλήρης καὶ δικαία ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου, εἶνε ἱκανὰ νὰ κινήσωσι τὴν ἀντιζηλίαν πολλῶν ἄλλων μερῶν. Καυ-

χώμεθα ἀλλὰ καὶ χαιρόμεθα ἀληθῶς ὑπερβολικὰ περὶ τῆς εἰς ἄκρον τακτοποιήσεως ταύτης τῶν δικαστηρίων μας.—Αἱ δίκαι αἱ ἐξετασθεῖσαι ἐν τῇ συνόδῳ ταύτῃ τοῦ κακουργιοδικείου εἰσὶν αἱ ἐξῆς:

α) Μήτηρ καὶ υἱὸς ἀπὸ χωρίου Βουνὶ κατηγορούμενοι ὅτι ἐθεσαν πῦρ εἰς αἰκίαν ἡθωώθησαν.

β) Δύο ἐξ ἑπιτοκῆς ἐπίσης ἐπὶ ἐμπρησμῶ, θέλουσι καταδικασθῇ ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῆς ποινῆς ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ, κατὰ τὴν ἐκφρασιν ὅμως τοῦ κ. Πόβιλ θὰ ἦνε αὕτη πενταετής φυλάκισις.

γ) Εἰς ἀπὸ Πιστοῦρι φονεύσας γυναῖκά τινα κατεδικάσθη εἰς 15ετῇ φυλάκισιν.

δ) Τέσσαρες ἀπὸ Φοινικάργακκα τηγορούμενοι ἐπὶ κλοπῇ προβάτων κατεδικάσθησαν εἰς 3ετῇ φυλάκισιν.

ε) Εἰς ἐκ Κολοσσίου ἀποδειχθεὶς ὅτι ἡγόρασεν ἐν γνώσει τοῦ κλοπιμαῖα κατεδικάσθη εἰς ἐνὸς ἐτους φυλάκισιν.

στ) Εἰς ἐκ Λεμηστοῦ, 2 ἀπὸ Πολεμιδῆα καὶ εἰς ἐξ Ἀγ. Φυλάξεως κατηγορούμενοι διὰ κλοπὴν ζώων ἡθωώθησαν· ὁ εἰς ὅμως ἐξ αὐτῶν ἐκ Πολεμιδῶν κατηγορηθεὶς ὅτι ἐλάβε χρήματα νὰ δώσῃ κλοπιμαῖα κατεδικάσθη εἰς 10 μηνῶν φυλάκισιν.

ζ) Λεμήσιος τις μαθητὴς πελεκάνου κατηγορούμενος ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων τοῦ μαῖστορός του κατεδικάσθη εἰς 3ετῇ φυλάκισιν.

η) Λεμήσιος μαχαιρώσας ἀκινδύνως γυναῖκά τινα φαυλόβιον κατεδικάσθη εἰς 15 μηνῶν φυλάκισιν.

θ) Ψευδομάρτυρες τινες θὰ καταδικασθῶσιν ὑπ' ἄλλου κακουργιοδικείου, διότι οἱ δ' αὖ καὶ οὗτοι θὰ θεωρηθῶσιν ὡς μάρτυρες τῆς ἐνώπιόν των ψευδὺς καταθέσεως.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Ταύτην τὴν στιγμήν πληροφορούμεθα περὶ τοῦ ἐκκλ. ζητήματος ὅτι οἱ ὀκτὼ μόνον παρουσιασθέντες ἀντιπρόσωποι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Ἀρχιεπισκοπῶν καὶ Κερυνείας μετὰ τῶν ἐξ αὐθιμερὸν ἐκλεχθέντων τῆς Λευκωσίας συνελθόντες τὴν προχθὲς Δευτέραν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, ἐξέλεξαν πενταμελὴ ἐπιτροπὴν συνιστάμεν ἐκ τῶν κ. κ. Θ. Περιστιάνη, Ι. Εὐαγγελίδου, Ι.

Παυλίδου, Παγγ. Κωνσταντινίδου καὶ Τορμούτη Πατχαλίδου, ἡτὶς συνερχομένη μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἀγ. Κερυνείας θέλει ἐπεξεργασθῇ τὸν ὑπὸ τῶν 4 Ἀρχιερέων σχεδιασθέντα Κανονισμόν καὶ ἐξελέγξῃ τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῶν δύο μόνον τούτων ἐπαρχιῶν, νὰ δημοσιευθῶσι δὲ κατόπιν ταῦτα πάντα πρὸς γνῶσιν τοῦ λαοῦ μέχρι τοῦ προσεχοῦς Νοεμβρίου καθ' ὃν θὰ συνέλθῃ γενικὴ ἐπιτροπὴ νὰ ἀποφασίσῃ τι δεῖν γενέσθαι.

Ἡκούσατε ποτὲ ἔς τὸν Θεόν σας νὰ κρατιζῶνται ἀνθοδέσμαι ἔς τὰ τελωνεῖα; Δεσποινὶς τις ἐρχομένη προχθὲς ἐκ Λάρνακος, ἔφερε μαζί της δύο ἀνθοδέσμας τὰς ὁποίας φίλαι τῆς ἴσως τῆς τὰς ἐπρόσπερον ἐκ Λάρνακος. Τὸ τελωνεῖον ἐνταῦθα τὰς ἐκράτησε· διατί; διότι πιθανόν νὰ ἤρχοντο ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐνῶ ἡ νεᾶνις ἤρχετο ἐκ Λάρνακος· πῶς σὰς φαίνεται τοῦτο; δὲν γνωρίζεται ἡ ἀνθοδέσμη ἡτὶς ἐρχεται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀπὸ τὴν ἀνθοδέσμη ἡτὶς ἐτα. εἶδεν τεσσαράς ὥρας μόνον; τοῦτο καλεῖται αὐστηρότης περὶ τὰ καθήκοντα— αὐστηρότης τῶν μερικών.

Προσοχὴ νεᾶνιδος.

Ἀποφεύγετε τὴν πολυτέλειαν καὶ προτιμᾶτε τὴν ἀπλὴν ἐνδυμασίαν διότι τότε μόνον τὸ γυναικεῖον κάλλος εἶναι ἀξίωμα· ὅταν παρουσιάζηται ὑπὸ ἀπλῆν ἐνδυμασίαν. Ρίψατε ἑλπίμα εἰς τοὺς καλλιτέχνας καὶ θέλετε εἰδῆ ὅτι οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν σχηματίζει τοὺς ἀγγέλους των ἐνδεδυμένους διὰ πολυτελεῖς ἐνδυμασίας ἢ κοσμημένους διὰ χρυσοῦ καὶ πτερῶν· διατί λοιπὸν αἰεὶ οἱ ἐπίγειοι Ἀγγελοι νὰ προτιμᾶτε τὴν πολυτέλειαν καὶ τὰ τοιαῦτα κοσμήματα ἅτινα ἀρμόζουσι μᾶλλον τοῖς Ἰνδοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν βαρβάρων; Ὅσον διὰ τὸ θέατρον καὶ τοὺς χοροὺς τὰ τοιαῦτα ἴσως δύνανται νὰ ᾖσιν ὑποφερτά· ἀλλ' ἐν ἀπλῇ συναναστροφῇ ἡ περὶ πάντων τὰ τοιαῦτα χυδαίωσι τὴν καλλίαν, διότι τὸ πνεῦμα υπολογίζει τὸν χρυσόν, ὁ χρυσὸς ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ σταθμίσῃ τὸ πνεῦμα. Μάθετε προσετι ὅτι ἐκ τῆς ἐνδυμασίας ἐξυπνὸς παρατηρητὴς δύναται νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀξίαν μιᾶς γυναικὸς· διότι γυνὴ σεμνὴ αἰετοῦ ἐνδύεται σεμνῶς, καὶ γυνὴ ἀληθῶς φιλόκαλος καὶ πνευματώδης φέρει συνήθως ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ τῆς τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἀπλότητος καὶ τῆς φιλοκαλίας.

Συγγνώμην ἂν κατὰ τι σὰς ἐπείκρانا λέγων τ' ἀληθῆ, ἡς καὶ ἐλπίζω νὰ τύχω.

ἀφοῦ λάβητε ὑπ' ὄψιν τὸ "κείνος ποῦ σ' ἀγαπᾷ κάκει σε καὶ κλαίει."

Λεμησῆ 8 Ἰουλίου 84.

N.

—Δύνανται ἐν ὥρᾳ καλῇ νὰ προζήσῃ θάνατον;

—Μάλιστα, ἀπαντῶμεν ἡμεῖς σήμερον ἐξ ἰδοῦ.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον Τοῦρκος τις ἐπήγαγε μετὰ ἡς συζύγου του καὶ μιᾶς ἄλλης γυναικὸς μετ' ἐξέφθῃ καὶ αἱ δύο εἰς τὰς χεῖρας, ἐκ Λεμηστοῦ εἰς τὸ χωρίον τοῦ Πύργου. Συνήντησε κατὰ τὴν Παλιὰν Λεμηστον καμηλάτην Τοῦρκον ἐπίσης πηγαινόμενον εἰς Σκάλαν· — ὦρα καλὴ σου σιὸρ· τοῦ εἶπεν ὁ καμηλάτης ἀντὶν· ἀντιχαιρετίσῃ ὕβρισε τὸν Τοῦρκον καὶ τοῦ εἶπε τουρκιστί— διατί πρὲ δὲν δίδεις "Σελάμη" ὡς Τοῦρκος παρὰ χαιρετίσας ἄν γκλαούρης; ὁ Τοῦρκος τὸν ἀπήντησε— ὅλοι αἱ χαιρετισμοὶ εἴνε τοῦ Θεοῦ— νὰ καταβῶ κάτω καὶ νὰ εἶς τί θὰ σοὺ κάμω, ἀπαντᾷ ὁ καμηλάτης— τί θὰ μοῦ κάμῃς τοῦ λέγει ὁ Τοῦρκος— Εἰς αὐτὰ νὰ τον καμηλάτην αἰέσως κάτω, σύρει τὸ μαχαίρι καὶ ὁρᾷ κατὰ τοῦ Τοῦρκου· ὁ Τοῦρκος ἤρτασε πέτραν καὶ τοῦ ἔσυρεν· ἀλλ' ἐκείνους παραμερίσας ὀλίγον, ὥρμισε μετὰ ταῦτα καὶ τοῦ ἐνέπηξε τὴν μάχαιραν πλησίον ἔς τὸν λαιμόν κοντὰ ἔς τὸν ὦμον· μόλις ἐβάδισεν ὀλίγα ἀκόμη βήματα ὁ Τοῦρκος καὶ ἔπεσε νεκρός. Θεοῦ ἦσαν αἱ δύο γυναῖκες καὶ τινες ἐργαζόμενοι εἰς τὸν δρόμον. Ὁ φονεὺς ἀφήσας τὰς καμήλους ἰστράφη εἰς Λεμηστον ἐκάθισεν εἰς τι καφενεῖον εἴνε· δὲ ἐκεῖ μεχρὸς τοῦ εἶδεν ποιηθεῖσα ἡ Ἀστυνημία τὸν συνέλαβε καὶ τὸν ἐφυλάκισε. Ἀς κρίνωσιν οἱ ἀποστρεφόμενοι τὰς ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἐπιβαλλομένας θανατικὰς ποινὰς, μετὰ τῶν ὁ ποίων, τὸ ὁμολογοῦμεν, συγκτελεγμένα καὶ αἰήμετα, ἂν τοιαύτης θηριωδίας ἀντάξιος ποινὴ δὲν εἴνε ὁ θάνατος καὶ δὴ καὶ σκληρὸς θάνατος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐμὰ νᾶχωμεν καὶ τὸν νοῦν μας φίλοι μου συνδρουηταί. Εἴπαμεν ὅτι θὰ πληρώνηται ἡ συνδρομὴ καὶ σύμφωνα μετὰ τοῦτο ἔκαμα καὶ τὰς συμφωνίας μου μετὰ τοῦ τυπογραφείου· τώρα πλησιάζει νὰ τελειώσῃ μία ἱεραρχία καὶ ὅμως οἱ περισσότεροι δὲν ἐπλήρωσαν ἀκόμη. Μάθετε ὅτι οὐδὲν ἄλλο κέρδος ἔχω εἰμὴ τὴν ἡθικὴν εὐχαρίστησιν ἀν συνελθόν καὶ ἐγὼ κατὰ τι πρὸς ὠφελείαν τῆς πατρίδος μου· τὰ ἑαρίσθῃς τυπογραφικὰ ἔσοδα καὶ τὰ ταχυδρομικὰ τὰ ὁποῖα κατὰ πάναν ἐξοδῶν κάμνωμεν, ἀνάγκη νὰ καλυφθῶσιν· ἄλλως ἡμεῖς καταστρεφόμεθα, ἐνῶ δὲ ἕκαστον συνδρομητὴν τὸ ποσὸν εἴνε ἀσύμμετον.

Ἀἶδε λοιποὶ νὰ σὰς δῶ ποῦ νᾶχετε τὴν εὐχὴν τῶν Ἀγ. Ἀναργύρων (διότι ποῦ τὸν καιρὸν ποῦλλον οἱ Ἀγγελοι ὁ Ἀγ. Γεωργίος ἐφυγε πρὸ μᾶς) νὰ σὰς δῶ χά.

Λάρνακι τῇ 7. Ἰουλίου 84.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένοντο δημοσίαι αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐνταῦθα Ἑλλ. Σχολῆς διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου Σχολάρχου κ. Ν. Δ. Λανίτου. Παρήσαν ἐν αὐταῖς ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης Κιτιέων, ὁ Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, ὁ Δήμαρχος καὶ τινες ἄλλοι ἱκανοὶ κριταί. Τέσσαρες ἐκ τῶν μαθητῶν ἱπεφοίτησαν λαβόντες ἀντὶ ἀπολυτηρίων ἐνδεικτικά.

Κατόπιν ἤρξαντο αἱ τοῦ Παρθεναγωγείου διευθυνομένου ὑπὸ τῆς κ. Κορύννης Πιερίδου· καὶ ἐνταῦθα καλῶς ἀπήντησαν αἱ μαθήτριά, ὡς καὶ εἰς τὰ Ἀγγλικά ἐξετασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀξίετ. Διοικητοῦ καὶ τινων ἄλλων. Τὸ μόνον ὅπερ λυπεῖ τοὺς συμπολίτας Κιτιεῖς εἶνε ὅτι ἡ Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου ἐξωδεύει -ὁ πλείστον τοῦ καιροῦ τῆς παραδίδουσα κατώτερα μαθήματα, ἐνῶ ὁ πολύτιμος καιρὸς τῆς ὠφελεῖ νὰ ἐξοδεύηται εἰς τὴν παράδοσιν ἀνωτέρων μαθημάτων ὅπως δυνήθῃ καὶ αὕτη ν' ἀναδείξῃ μαθητρίαν μεμορφωμένην κατ' ἀξίαν τοῦ ὀνόματός της. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἀξίότης. Ἐφορία τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας καταστημάτων θέλει σκεφθῇ περὶ τούτου ὠρίμως. Ἀῦριοι Κυριακὴν ἀρχονται αἱ τοῦ Παρθεναγωγείου Λάρνακος καὶ μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας τοῦ Ἀλληλοδιδασκτικοῦ.

Κ. Κ.

Λάρνακι 27 Ἰουλίου 84.

Φίλε Σαλπικτὰ.

—Ὁ ἀπηγορευμένος καρπός.—

—Πρωτοφανὲς καὶ πρωτάκουστον.—

Γενέσεως κεφάλ. Β. παραγρ. 16ος]17ος.

Ἐξ ὅλων τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ καρπῶν, οἷον, παττίχων περιφύμων! πεπονίων ὑγαινῶν!! ἀγγουρίων ἀμβροσίων!!! σαρδέλλων μοσχομυρωδάτων!!!! γέυσασθε· ἐκ δὲ τῶν καρπῶν τῆς σταφυλῆς, τοῦ γινώσκων καλὸν καὶ πονηρὸν, οὐ φύγεσθε οὐδὲ ἀψευθεῖτε αὐτοῦ, ἢ δ' ἂν ἡμέρα γένεσθε αὐτοῦ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε· Συμβούλια ἐπὶ συμβουλίῳ, ὑπὸ τῶν τοὺς οἴακας τῆς πόλεως κρατούντων, διημεροῦντο ἵνα, ὁ ἐπικατάρατος καὶ ἀπηγορευμένος καρπὸς τῆς σταφυλῆς ἐξαλειφθῇ ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς· καὶ ἐτάχθη τὸ Λαφουβίμ ἀντὶ Χερουβίμ, ἢ φλογίνη ρομφαία, τοῦ φυλάσσειν τὴν ὁδὸν πωλήσεως τῆς σταφυλῆς μέχρι τῆς σήμερον Κυριακῆς.

Εὐχαριστοῦμεν ἐπὶ ταῖς ἀκαμάτοις προσπάθειαις τῶν ἐν τοῖς πράγμασι καὶ μὴ, ἰδίως εἰς τὰς γιγαντιῖας καὶ ὀβελίσκους κνήμας τοῦ Μ. διότι ἀπηγόρευσαν ἡμῶν τοῦ φαγεῖν σταφυλὰς καὶ ἐπέτρεψαν νὰ γεύωμεν ἐκ τῶν ἀρισκομένων αὐτοῖς

ἀριθμηθέντων καρπῶν, τῶν ὁποίων ἡ δυσωδεία περὶ τὴν διύλην ἐν τῇ ἀγορᾷ εἶναι ἀνυπόφορος, ἐνῶ ἄλλοτε τὰ τοιαῦτα ἐκαθαρίζοντο πρὸ μεσημβρίας, ἐκ τῆς ἀγορᾶς, καὶ ἀφηροῦντο καὶ αἱ διάφοροι ψαθαργαὶ καὶ τένται ἵνα ἔχῃ ἐλευθέραν τὴν εἰσοδὸν ὁ καθαρὸς ἀῆρ. ἀλλὰ σήμερον, φεῦ τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν εἴχεται.

Κηρρρρρρρ.

Ἐυαδα Κύριε Συντάκτα πῶς περνᾷς τὴν ἐφημερίδα σου τὰ παράξενα καὶ ταῖς πελλάραις τοῦ καθινός. Γράφω σοι κ' ἐγὼ λοιπὸν μὴν τέτοιαν πελλάραν καὶ πέρισσέ την· ἐς τὸ φύλλον σου νὰ τὸ καταλάβῃς κ' αὐτὸς ποῦ τὴν ἔκαμε κ' ἄλλοι ποῦ τοῦ μοιάζουν ὅτι εἶνε τρέλλα γιὰ δῆσιμον. Ἐν πρᾶμαν ὁ χωρῆανός μου Σάββας βιολάρης νὰ τοῦ λέγωμεν νὰ πληρώσῃ τὸ μερτικὸν τὴν γιὰ τὸ μηνιάτικον τοῦ δασκάλου καὶ νὰ μᾶς ἐνδύσῃ πρὸφυσιν ὅτι ἔχασεν ἕνα κτένι ὁ υἱὸς του σὰν ἐπήγαγε ἐς τὸν λάκκον μετὰ τὰ μαθηταροῦδά, ἢ δὲν δίδῃ παρὰν γιὰ νὰ ἀποζημιωθῇ; Πέτου σὲ πορακαλοῦμεν νὰ φυλάγῃ τὸν νοῦν του (ὁμορφον πρᾶμα Σὰ φυλάξῃ) διότι ἐς τὸ παζάρι δὲν πωλεῖν ν' ἀγοράσῃ ἄλλον.

Παλώδια.

Ὁ φίλος σου Ἰσοδηνᾶς.

Κύριε Σαλπικτὰ.

Παρακαλέσατε ἐκ μέρους μας τὴν Σ. Κυβέρνησιν νὰ μᾶς ἀλλάξῃ τὸν Ἀρμένιον δάσκαλον ποῦ μᾶς ἔστειλε μετὰ τὸν τίτλον "εἰσπράκτωρ τῶν δεκάτων" διότι ἐμάθαμεν καλὰ τὰ μαθήματα ποῦ μᾶς δίδει κάθε μέρα· ἐμάθαμεν πῶς πρέπει νὰ ὑβρίζῃ τις τὸν ἄλλον ἢ Ἀγγλιστὶ ἢ Γαλλιστὶ ἢ Ἰταλιστὶ ἢ Τουρκιστὶ ὅσοι κακοκέφαλοι καὶ ἂν εἴμεθα κατωρθώσαμεν ὅμως νὰ μάθωμεν καλὰ, διότι ὁ διδάσκαλός μας ἐπαλαμβάνει τὰ μαθήματα αὐτὰ πρὸς πάντας χιλιάδας τῆς ἡμέρας μέσα εἰς τὰ καφενεῖα ὅπου ἔχει καὶ τὸ γραφεῖόν του καὶ μέσα ἐς τοὺς δρόμους καὶ παντοῦ. Καὶ ἄλλου εἶδους ἀκόμη μαθήματα παραδίδει ἀλλὰ θὰ σᾶς τὰ γράψω ὅταν τὰ μάθω καλλιτέρα.

14 Ἰουλ. 84.

Ὁ Καταρράκτης τῆς Μισσαρίας.

Ε Μ Π Ο Ρ Ι Κ Α.

Κρασία ἄπισσα τὸ γομ. γρ. 174—180

„ με πίσσαν „ 160—174

ὅσος τὸ γομ. „ 60—96

ρακὴ σούμα βαδ. 19 η ὁκ. 2 5)40—2 1)40.

Χερούτια οὐδεμία πώλησις ἔγειεν.

Σίτος τὸ κοιλὸν γρ. 20—22½

κριθὴ τὸ κοιλὸν 11—12 1)2

ἡλιὺρ ἐντόπια ἢ ὁκ. παρ. 50—60

αἶγυπτ. ὁ σάκκος (78 ὁκ.) γρ. 120

Λύσις τοῦ αἰνίγματος κ'.

θώραξ Θωρᾶξ.

Ἀντίθετα μὴν ἡ κ. Μ. Π. Γρηγορίου ἐκ Λάρνακος.

Λύσις τοῦ γ' προβλήματος.

Τὰ τέσσαρα νερά θὰ γειμίσουν τὴν δεξαμενὴν εἰς λεπτὰ 8.

Λυτῆρις. Α. Δ. Μοσχονᾶς, ἢ Σοφ. Λοβαρίδης.

Χάριν πολλῶν δημοσιεύομεν τὸν τρόπον δι' οὗ λύεται τὸ πρόβλημα τούτου.

Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν καθε νερὸν εἰς ἕν λεπτὸν πόσον μέρος τῆς δεξαμενῆς γειμίζει· οὕτω λοιπὸν τὸ ἐν νερὸν ἀφοῦ γειμίζει τὴν δεξαμενὴν εἰς 20 λεπτὰ, ἔπεται ὅτι εἰς ἕν λεπτὸν δὰ γειμίσῃ τὸ ἐν εἰκοστὸν τῆς δεξαμενῆς· τὸ ἄλλο νερὸν εἰς ἕν λεπτὸν θὰ γειμίσῃ τὸ ἐν τριακοστὸν τῆς δεξαμενῆς· τὸ ἄλλο τὸ ἐν τεσσαρακοστὸν καὶ τὸ ἄλλο τὸ ἐν ἐξηκοστὸν· οὕτως ἔχομεν τὰ ἐξῆς κλάσματα 1)20 1)30 1)40 ἢ 1)60 τὰ ὅποια προσδέτομεν, ἀφοῦ τρέψωμεν ἐννοεῖται αὐτὰ εἰς κοινὸν παρανομαστήν, καὶ μετὰ ταῦτα διαιρούμεν τὸν κοινὸν παρανομαστήν ὁ ὁποῖος φατερώνει τὴν χωρητικότητα τῆς δεξαμενῆς, μετὰ τὸν ἀριθμὸν τῆς δεξαμενῆς, τὸ ποσὸν τοῦ νεροῦ τὸ ὁποῖον χύνουν καὶ τὰ τέσσαρα νερά εἰς ἕν λεπτὸν, ἢ τὸ ἐξαγόμενον τῆς διαιρέσεως εἶνε τὰ λεπτὰ κατὰ τὰ ὅποια θὰ γειμίσουν τὰ τέσσαρα νερά τὴν δεξαμενὴν.

ΑΙΝΙΓΜΑ κα'.

Ἄλλους μὲν ποτε στολίζω

ἄλλους δὲ πάλ' ἀσχημίζω

εἶμαι ὡς μηδενικὸν

τώρα μὲν προσεπαυξάομαι

τώρα δὲ πάλ' ἐλαττώομαι

τὸ ποσὸν τῶν ἀριθμῶν

Ζῶ ἐν σοὶ σὺν σοὶ αὐξάνω

δὲν φοβοῦμαι ν' ἀποθάνω

ὅσον ζῆς ζῶ καὶ ἐγώ

ἂν μὲ κόψῃς ἢ μὲ καύσῃς

πόνους δὲν δὰ δοκιμάσῃς

οὔτε σὺ οὔτε ἐγώ.

Καὶ νεάζ' ἔταν νεάζῃς

καὶ γηράσκ' ὅταν γηράσκῃς

μεταβάλλον τὴν μορφήν

ὅπως σὺ τὴν ἡλικίαν

καὶ τὸν ἰοῦν ἢ τὴν καρδίαν

καγὼ οὕτω τὴν ἑσφῆν.

Κυθραία.

Γ. Μιχαηλίδης.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου "Ἀληθείας"